

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Francisci Arias, Societatis Iesv Thelogi, Tractatus Tres spirituales

Arias, Francisco

Coloniae, 1615

14. Mortificatione obtineri puritatem, lumenque internum res diuinas
contemplandi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48767](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48767)

rationi maximum præsidium affert
tamen ipsa oratio ideo non deficiat
sua vi & impetrandi & merendi, sed
conditiones, necessariæ non deficiant.

CAPVT XIV.

*Mortificatione speciatim inuari orationis
eaque obtineri puritatem lumenque in-
ternum res diuinas con-
templandi.*

ETSI mortificatio qualicunque
randi modo & formæ suam
& efficaciam conciliet, peculiaris
tamen affert orationi mentali, quam
in silentio de rebus cœlestibus con-
templamur. Vt enim oratio illa in-
tuatur, quemadmodum oportet, ma-
gnam postulat animi puritatem & in-
torẽ. Siquidem precatio mentalis non
est aliud, quam spiritualis diuinorum
mysteriorum, & perfectionum operum
que inspectio ac contemplatio, ut alibi
diximus. Quocirca, sicut oculos cor-
porales, claros & mundos esse neces-
est; sic oculos mentis, quibus res diu-
næ considerandæ sunt, opus est esse pur-
gatos & nitidos. At mortificationum
pro-

*Tract. 3 de
orat. ment.*

proprius effectus est, animam expurgare à spiritualibus sordibus. Nam præter sordes primarias peccati mortalis, quæ abluuntur Sacramento Pœnitentiæ, nonnullæ aliæ quoque, licet leuiorres animæ inhærent, quæ vt non prorsus eam inquinent, tamen vehementer impediunt, quo minus aciem defigere possit in res diuinas. Eæ sunt passionnes, aliæque inordinatæ in rem creatam affectiones, noxæque veniales, ad quas remouendas seruit mortificationis virtus. Etenim dum homo spontè sibi ea commoda & voluptates seculi, quibus vti poterat, subtrahit, & libenter amplectitur ea, quæ carni & voluntati suæ sunt aduersa, paulatim peccata venialia, ex cupiditatibus effrænatis orta, euanescent, animusque maiorem semper accessionem facit ad veram puritatem. Itaque non dubium est hoc mortificationis medio imprimis nobis communicari virtutem sanguinis Christi animam nostram mundantis & purificantis. *Sanguis enim Christi, teste sancto Ioanne, mundat nos ab omni peccato.* Vnde & admonet nos beatus Paulus, vt ab omni inquinamento carnis nos expurgemus, & spiritus, quod vel operibus externis, vel solo consensu mentis con-

1. Ioan. 1.

2. Cor. 7.

tractum est : dum enim nos pœnitentiam agimus vel mortificandis affectibus operam damus, Christus per ipsam pœnitentiam mundat nos, vt principalis causa, qua Deus ; vt instrumentaria, qua homo est. In quam sententiam Eusebius Emiffenus scripsit: leiunia, vigiliae, & afflictiones macerant quidem corpus, sed corda inquinata expurgant ; robur quidem adimunt corpori, sed augent animæ puritatem & splendorem.

*Hom. 10. ad
Monachos.*

Est verò & alia causa cur mortificatio orationem mentalem efficacior reddat, nempe, quia ad considerandas, & multò magis ad contemplandas res diuinas cum fructu, non modò cordis puritas, sed etiam lumen quoddam spirituale necessarium est, haud secùs quàm oculis corporalibus ad cernendum, videmus non solum munditiem, sed etiam lucem quandam quæ aerem illustret, & obiectum patefaciat, esse necessariam. Lumen naturale quidem aliquid operum diuinorum patefacit, sed debile est & languidum. Lumen quoque fidei mortuæ, quantum res supernaturales, & admodum sublimes manifestet; quamdiu tamen tenebris peccati lethalis adiunctum est, non

parum obscure, & exiguo sensu eas cognoscendas repræsentat. Hinc fit, vt ad instituendam rectè orationem, & ad contemplandum de rebus diuinis opus habeamus lumine supernaturali fidei viuæ, donoque sapientiæ. Quoque hoc donū maius est, auxilijsq; supernaturalibus magis munitum, hoc res diuinæ penitus & penetrantur, & mentem hominis afficiunt & commouent. Hoc autem lumen beneficio mortificationis obtinetur; quia per illam Deus animam participem facit donorum cœlestium.

Scriptura diuina commemorat Ge-
deonem in bellum contra Madiani- *Iud 7.*
tas innumerabiles proficiscentem tre-
centos tantum è populo suo delegisse,
hoc est, illos qui stantes, & non po-
plitibus humi flexis, aquam è flumi-
ne in os proiecissent. deinde singulis
præbuisse in sinistra deferendam lage-
nam, cui inerat lampas ardens, in dex-
tra verò tubam, ac demum complosio-
ne lagenarum & confractioe; tuba-
rumque strepitu hostes in fugam ver-
tisse. Idem faciunt serui Dei opera mor-
tificationis; corda nimirum ab effectu
rerum terrenarum abstrahunt, nec vlla
affectioe inordinata illis addicti sunt,
sed vtuntur tantum illis, quoad neces-

fitas sola postulat; corpora sua, quae
lagenas terreas concutiunt varijs
narum generibus & castigant, & fieri
ctoriam contra omnes tentationes be
stium obtinent. Atque ut contra
genis ibi emicuit lampadam lumina
sic ex mortificatione nostra hic emicat
pulcherrima lux gratiae, & doni
pientiae ad res diuinas contempla
das. O quanta animae felicitas est, ha
lucē perfruētis, eiusque ope res coele
stes considerantis. O quot nouae re
giones, nouique mundi, ante nunquam
conspēcti in hac cōtemplatione se oculis
mentis obijciunt? O quanta laetitia
perfunditur, dum huius lucis beneficio
incredibilem mysteriorum diuino
rum thesaurum intuetur? quomodo
stupet, & animo suspensus haeret in
consideratione immensae Dei bonita
tis & sapientiae? quo flagrat amoris in
cendio, cum acie mentis penetrat in
ipsa infinitae Dei caritatis ac misericor
diae viscera? Quod si tam admiranda &
efficax lux in oratione mentali ob
tinetur per mortificationis exercitium,
aequum est, ut strenue in ea nos exercea
mus, voluntatem nostram coercenti
do, cupiditates carnis refrenando, &
corpora castigando: etsi enim & alia
bo-

MORTIFICATIONE. 287

bona opera multum profint ad idem
consequendum, parum tamen efficiunt
sine mortificatione.

Palladius in historia sua Lausiaca *Pallad. in*
narrat Panfufium sanctitate, miracu- *hist. Laus.*
lis clarum monachum cœlesti reuela- *c. 64.*
tione motum adijisse rustici tuga-
rium, eique Dei nomine mandasse, vt
rationem vitæ antea sibi redderet.
Rusticum autem, Dei nomine audito,
respondisse. Ego homo peccator sum:
vitæ autem meæ hæc est institutio.
Matrimonio iunctus sum huic mulie-
ri, tribus autem liberis editis de ser-
uanda deinceps castitate, & habitatio-
ne separata inter nos conuenimus:
& iam ipsos triginta annos seiuncti
viximus. Operam do peregrinis, &
egenis hospitio recipiendis; appono
illis, quod habeo, & neminem va-
cuum dimitto. Si quem è populo re-
sciscam inopia aliqua laborare, cum,
quibus modis possum, solor & iuuo.
Si aliquos inter se discordes reperio,
conor eos conciliare. Liberos ea ho-
nestate morum imbuo, vt nemo iure
de eis queri possit. Iumenta, vt nul-
li damno sint, procuro, & ne quid a-
lienum in domum meam inferatur,
vigilo. His auditis Panfufius ex parte

N 6

Dei

Dei ei benedixit & addidit: Vnde
 tantum tibi est necessarium, nempe
 primaria quædam virtus, quæ est, no-
 titia affectuosa Dei, eamque consec-
 non potes, nisi relinquas mundum, &
 crucem Christi suscipias. Paret con-
 silio rusticus, & monentem in mor-
 tem sequitur, in oratione & mortifi-
 catione se exercet tanto cum fructu,
 vt morientis animam Panfilius glo-
 ria mirabili fulgentem viderit ab an-
 gelis deportari in æterna tabernacu-
 la. Affectuosam autem vel sapidam
 Dei notitiam sanctus Panfilius appel-
 labat ardentem illum amorem uniti-
 uum, quem rerum diuinarum con-
 templatores in oratione experiuntur,
 cum perfecto sapientiæ doni auxilio.
 Ad obtinendum autem hoc nobile do-
 num sapientiæ, & pretiosum illum re-
 rum diuinarum gustum merito agno-
 scebat idem sanctus opus esse mortifi-
 catione propriæ voluntatis & carnis ca-
 stigatione, quam vocabat crucem Chri-
 sti, & idcirco rusticum illum deduxit ad
 locum, vbi cõmodè in ea ferenda se ex-
 exercere possët. Nã quãuis quouis in statu
 vel loco hoc donum obtineri queat, ta-
 men præstat eligere semper cõmodio-
 rem, vbi plura adiumenta suppetant, &

MORTIFICATIONE. 289

impedimenta adsint pauciora. Denique hinc discimus eos, qui operam nauare volunt orationi mentali, saluberrimè se dedere mortificationi omnium prauarum cupiditatum; tum, vt puritatem & lucem animi, de qua diximus, consequantur, tum vt muniti sint contra multos lapsus, pericula, & detrimenta. Experientia enim quotidiana liquet, eos qui humilitatis & abnegationis sui studia refugiunt, nec consilia Patrum spiritualium sequuntur, turpissimè sæpè à dæmone, carne, & mundo in fraudem induci. Vnde alicubi S. Gregorius *San-* *Lib. 5. mor-*
cti, inquit, viri, qui à mundi operibus, non tal. c. 22.
corpore, sed virtute sepiuntur, laboriosius dor-
miunt, quàm vigilare potuerunt: quia in eo,
quod actiones huius seculi deserentes superant,
robusto conspectu quotidie contra semetipsum
pugnant, ne mens per negligentiam torpeat,
ne subacta ocio ad desideria immunda fri-
gescat.

CAPVT XV.

*Mortificatione orationem mentalem etiam
in eo iuuari, quod internam pacem &
solatium spirituale conciliet.*

Quoniam orationis mentalis exercitatio ingentem fructum affert vitæ Christianæ, vt alibi de-